

ret i Genhold til et to hundrede Mars gam-
melt Skjøde, saa vilde man ikke kunne gjøre
denne Ret gjældende, thi der vilde blive gjort
den Indsigelse derimod, at dette Forhold var
traadt ud af Kraft ved Aldertidshævd. Det
samme er netop bragt til Afvendelse med Hensyn
til det næste Punkt i denne Sag. Hvad nemlig
angaaer Overenskomsten om Mølletarten, da
er vel det vedkommende Document sendt over
til Benyttelse ved en Skjønforretning, og jeg
har ikke, som jeg havde haabet, faaet det sendt
tilbage inden Sagens Forhandling her. Jeg
har imidlertid erkjendt mig om Indholdet af
den Overenskomst, og jeg har erfaret, at den
er en Contract imellem den daværende Mølle-
eier og Aarhus By om en vis Betaling, men
at denne Contract ikke var thing-
læst, og da nu Priserne meget forandrede
sig, saa vilde Mølleren ikke blive staaende
ved denne Priis, hvorefter han blev ind-
stævnet for Retten, og Høiesteret kom da til det
Resultat, at da man i et Par hundrede Mar-
 havde malet efter en bestemt Tært, saa var
der vundet Aldertidshævd derpaa, og Møllen
maatte derfor vedblive at male for den lave
Priis. Iøvrigt er jeg ogsaa enig med den
ærede Ordfører i, at det havde været onskeligt,
om man havde havt denne Overenskomst til-
stede; imidlertid har man som sagt tidligere
havt den tilstede, og det er formodentlig tilfældige
Omstændigheder og ikke ifølge nogen Mangel
ved Sagens Actering, at den ikke nu er
tilstede.

Hvad nu Sagen selv angaaer, da har jeg
deels selv noiere overveiet den, og deels confer-
reret med mine Colleger desangaaende, og jeg
maa nu erklære, at jeg ikke har noget imod
§ 2, som den er foreslaaet af Udvalget, og at
jeg navnlig meget hellere vilde ønske, at Thing-
get vilde antage den, og ikke lade Sagen reent
staae hen. Jeg for mit Vedkommende troer,
hvad jeg ogsaa maa forudsætte, at det ærede
Thing nu vil erkjende, at det er rigtigt, at
ikke Thinget men Domstolene skulle afgjøre

Spørgsmaalet, hvorvidt der tilkommer Mølle-
ren Erstatning. Iøvrigt maa jeg erkjende det
rigtigt, at det Spørgsmaal først bør klares,
om den lave Mølletart skal vedblive, efterat
Mølletvungen maatte være ophævet. Derimod
har jeg fundet det mere betænkeligt, at Dom-
stolene skulle afgjøre, hvorvidt der er lidt noget
Tab, fordi jeg troede, at det var et Spørgs-
maal, som maatte afgjøres af Skjønsmænd og
ikke af Domstolene, men jeg maa erkjende, at
dette Spørgsmaal kan, idet mindste til en
vis Grad, høre under Domstolene, thi disse
kunne foreskrive visse Regler for Skjønns-
forretningen og navnlig foreskrive som Skjønns-
forretningens rette Gjenstand, hvorvidt den
Byrde for Mølleren, at skulle undergive sig
Concurrence, naar han ikke for har været un-
dergivet en saadan, er større end den Byrde
at være undergivet en meget lav Tært for
Aarhus Bye — ikke for de Omkringboende
paa Landet. Det er forresten under alle For-
handlingerne forudsat, at det bliver en større
Byrde for Mølleren at undergives fri Concur-
rence, og man har altid antaget, at Møllen,
naar den skulde sælges uden Evangsret, var
nedsat i Værdi. Naar den ærede Ordfører
forøvrigt har opholdt sig ved, at der er saa-
megen Modsigelse i de forskjellige Uttringer,
saa maa det dog vel mærkes, at det er to
forskjellige Parter, som tale, af hvilke den ene,
nemlig Borgerrepræsentationen, siger, at For-
andringen bliver et Tab for Byen, idet det
er i dens Interesse at gjøre dette gjældende,
for om muligt at faae en Erstatning, og den
anden, Mølleren, der skal have Erstatning
for Mølletvangens Ophævelse, naturligvis siger,
at det er et stort Tab, han kommer til at lide ved
Concurrencen, som han nu ikke er undergivet,
men som han skal undergives, idet der i Tiden
kan blive bygget 10 Møller ved Siden af
ham, og dette er for en Eiendom, der nu har
en Værdi af over 100,000 Rbd., yderst betæn-
keligt.